

عنوان مقاله:

تاثیر برنامه والدگری مبتنی بر ذهن تمام عیار در افسردگی، اضطراب و تنیدگی مادران دارای فرزند دچار اختلال ناخشنودی جنسیتی

محل انتشار:

دوفصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، دوره 12، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سپیده بشیرگنبدی - دانشجوی دکترای مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی. اردبیل. ایران

علی شیخ الاسلامی - دانشیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی. اردبیل. ایران

علی رضایی شریف - دانشیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی. اردبیل. ایران

احمدرضا کیانی - دانشیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی. اردبیل. ایران

خلاصه مقاله:

نظر به موضوعیت دو گروه جنسیتی در جوامع، جای شگفتی نیست که برخی والدین به مجرد آگاه شدن از انتخاب جنسیت ناهمخوان با جنس فرزندان، به دلیل تنش برآمده از شرم و سرافکندگی دچار مشکلات روانی شوند. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی برنامه والدگری مبتنی بر ذهن تمام عیار بر افسردگی، اضطراب و تنیدگی در مادران دارای فرزند با اختلال ناخشنودی جنسیتی انجام گرفت. روش پژوهش نیمه آزمایشی با گروه آزمایش و گروه کنترل بود که در آن از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با دوره پیگیری سه ماهه استفاده شد. جامعه آماری پژوهش را همه مادران دارای فرزند دچار ناخشنودی جنسیتی و مراجعه‌کننده به مرکز بهزیستی و انستیتو روان پزشکی شهر تهران در سال ۱۴۰۱ تشکیل می‌دادند که از میان آن‌ها بر پایه پرسشنامه هویت جنسیتی (Deogracias et al, ۲۰۰۷) و مصاحبه بالینی ساختاریافته طبق معیارهای DSM-۵ با فرزندانشان، ۳۰ نفر به شیوه در دسترس انتخاب شده و به صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) جایگزین شدند. آزمودنی‌های انتخاب شده در هر دو گروه به وسیله پیش‌آزمون و توسط پرسشنامه افسردگی، اضطراب و تنیدگی (Lovibond & Lovibond, ۱۹۹۶) مورداندازه‌گیری قرار گرفتند، پس از آن برنامه والدگری مبتنی بر ذهن تمام عیار (Bögels & Restifo, ۲۰۱۴) به گروه آزمایش آموزش داده شد ولی گروه کنترل هیچ آموزشی را دریافت نکردند. پس از آموزش در هر دو گروه پس‌آزمون اجرا شده و همچنین پس از سه ماه آزمون پیگیری از هر دو گروه به عمل آمد. داده‌های به دست آمده با به کارگیری روش آماری واریانس با اندازه‌گیری مکرر و آزمون تعقیبی بونفرونی در نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج پژوهش نشان داد که برنامه والدگری مبتنی بر ذهن تمام عیار مایه بهبود سطح افسردگی، اضطراب و تنیدگی در مادران دارای فرزند دچار ناخشنودی جنسیتی شده که این بهبودی تا مرحله پیگیری برقرار بوده است ($P < 0.05$). بر این بنیاد پیشنهاد می‌شود که مشاوران و روان‌شناسان از این روش در مراکز مشاوره برای این گروه از مادران استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

افسردگی، اضطراب، تنیدگی، والدگری، ذهن تمام عیار، ناخشنودی جنسیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740371>

